

PAKEITIMUS IR PAAIŠKINIMUS ŽR. SVETAINĖS SKYRELYJE
LR APLINKOS MINISTRO ĮSAKYMAI DĖL MEDŽIOKLĖS

PATVIRTINTA:

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2000 m. birželio 27 d. įsakymu Nr.258

PAKEISTA:

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. rugsėjo 15 d. įsakymu Nr. D1-768
(nauja redakcija)
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. D1-971
2011 m. lapkričio 10 d. įsakymu Nr. D1-865
2013 m. kovo 4 d. Nr. D1-182
2013 m. birželio 27 d. Nr. D1-470
2013 m. liepos 26 d. Nr. D1-582
2013 m. rugpjūčio 13 d. Nr. D1-597
2014 m. sausio 15 d. Nr. D1-37
2014 m. vasario 3 d. Nr. D1-101
2014 m. vasario 5 d. Nr. D1-110
2014 m. balandžio 9 d. Nr. D1-340
2014 m. balandžio 14 d. Nr. D1-358
2014 m. balandžio 14 d. Nr. D1-364

MEDŽIOKLĖS LIETUVOS RESPUBLIKOS TERITORIJOJE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklės (toliau – Medžioklės taisyklės) nustato medžiojamųjų gyvūnų rūšių sąrašą ir šių gyvūnų medžioklės terminus, medžioklės būdus ir jų taikymo terminus, draudžiamus ir leidžiamus naudoti įrankius, medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžiojimas yra ribojamas, sąrašą, kasmetinio jų sumedžiojimo limitų nustatymo atskiruose medžioklės plotų vienetuose ir Lietuvos Respublikoje tvarką, saugaus elgesio medžioklėje ir kitus medžiojimo reikalavimus.

2. Medžioklės taisyklėse vartojamos sąvokos:

2.1. **gyvūnų šėryklos** - stacionarūs įrenginiai (ėdžios, pašiūrės su stogais, loviai, automatiniai ir kiti šėrimo įrenginiai, kuriuose yra daugiau kaip 20 kilogramų pašarų), šėrimo aikštelės ar šėrimo vietos, kuriose išpilta daugiau kaip 20 kilogramų pašarų. Gyvūnų šėryklose medžiojamieji gyvūnai šeriami siekiant padėti jiems išgyventi jų natūraliai mitybai nepalankiu laikotarpiu ar atitraukti juos nuo žemės ūkio pasėlių ir taip sumažinti daromą žalą;

2.2. **licencija medžiojamajam gyvūnui sumedžioti** – dokumentas, suteikiantis teisę sumedžioti jame nurodytą medžiojamąjį gyvūną tam tikru laikotarpiu. Licencija yra užklijuota ant specialios paskirties plombos, skirtos pažymėti sumedžiotą licencijuojamą gyvūną, informacinės plokštelės. Specialios paskirties plomba ir licencija yra neatskiriamos;

2.3. **medžiojamųjų gyvūnų jaunikliai** – medžioklės sezono (nuo vieno metų balandžio 1 d. iki kitų metų kovo 31 d.) metu gimę (atvesti, išsiritę) medžiojamieji gyvūnai iki kito medžioklės sezono pradžios. Vėliau jie laikomi suaugusiais ir antrąjį medžioklės sezoną vadinami antramečiais, sulaukę trečiojo medžioklės sezono – trečiamečiais ir t.t.;

2.4. **medžioklės lapas** – dokumentas, kuriuo medžioklės plotų naudotojas leidžia jame nurodytam medžiotojui medžioti arba medžioklės vadovui organizuoti medžioklę nurodytuose medžioklės plotuose nurodytu laikotarpiu. Medžioklės lapo pavyzdinė forma patvirtinta Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2014 m. sausio 30 d. įsakymu Nr. D1-81;

2.5. **medžioklės produkcija** – sumedžioti (nušauti, sugauti gyvi ar negyvi) medžiojamieji gyvūnai, kuriems yra nustatytas leistinas jų medžioklės terminas, ar šių gyvūnų dalys;

2.6. **neatrankinis medžioklės būdas** – medžioklės būdas, kuriuo medžiojant gali būti daromas neigiamas poveikis rūšiai (arba giminingų rūšių grupei) arba rūšies vienos lyties ar amžiaus grupės individams;

2.7. **neperspektyvi bebravietė** – vieta, kurioje dėl bebrų veiklos konkrečioje vietoje kyla grėsmė atsirasti didelei žalai automobilių keliams, geležinkeliams, vandens saugyklų pylimams, pastatams ar melioracijos statiniams, dėl pastatytos užtvankos semiami žemės ūkio pasėliai ar kitos naudmenos ar miškas arba užtvanka yra ekologiniu ir kultūriniu požiūriu vertingoje upėje ar jos ruože, kurie patvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. rugsėjo 8 d. nutarimu Nr. 1144 „Dėl ekologiniu ir kultūriniu požiūriu vertingų upių ar jų ruožų sąrašo patvirtinimo“;

2.8. **teisė medžioti** – asmens įgyta teisė, teisės aktų nustatyta tvarka išlaikius Medžioklės egzaminą ir gavus Lietuvos Respublikos medžiotojo bilietą. Šios teisės turėjimas nesiejamas su prievolėmis nustatyta tvarka teikti duomenis Lietuvos Respublikos medžiotojų sąvadui ir atlikti saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimą.

2.9. **viliojimo vieta** – medžioti tykojant ar sėlinant skirta vieta, kurioje išpiltas nedidelis kiekis (ne daugiau kaip 20 kilogramų) natūralios kilmės masalo arba medžiojamieji gyvūnai viliojami iškamšomis, muliažais, profiliais, viliokliais ir vilbynėmis, feromoniniais jaukais ar krykštėmis. Jei vienoje vietoje arba mažesniu nei 100 metrų atstumu keliose vietose medžiojamųjų gyvūnų viliojimui išpilta daugiau kaip 20 kilogramų masalo, tokia vieta (vietos) laikoma gyvūnų šėrykla;

2.10. kitos Medžioklės taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jas apibrėžia Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymas, Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymas ir Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymas.

3. Medžiojamieji gyvūnai skirstomi į stambiają ir smulkiąją medžiojamąją fauną. Prie stambiosios medžiojamosios faunos priskiriami šie gyvūnai: rudoji meška, stumbras, briedis, taurusis elnias, dėmėtasis elnias, danielius, muflonas, stirna, šernas, vilkas, lūšis, kurtinys. Prie smulkiosios medžiojamosios faunos priskiriami šie gyvūnai: lapė, mangutas, paprastasis meškėnas, ūdra, miškinė kiaunė, akmeninė kiaunė, europinė audinė, kanadinė audinė, juodasis šeškas, barsukas, šermuonėlis, žebenkštis, pilkasis kiškis, baltasis kiškis, bebras, nutrija, ondatra, laukinės žąsys, laukinės antys, laukys, tetervinas, virbė (jerubė), kurapka, fazanas, putpelė, laukiniai karveliai, slanka, perkūno oželis, didysis kormoranas, pilkasis garnys, varniniai paukščiai.

4. Medžiojamieji gyvūnai medžiojami Medžioklės taisyklių nustatyta tvarka, atsižvelgiant į populiacijų gausumą, geografinį paplitimą ir veisimosi greitį, siekiant nepakenkti pastangoms apsaugoti jas jų areale.

Medžioti leidžiama tik tuos medžiojamuosius gyvūnus, kuriems Medžioklės taisyklėse yra nustatytas leistinas jų medžioklės terminas. Žvėris ir paukščius, kurie nepriskirti medžiojamiesiems, taip pat medžiojamuosius gyvūnus, kuriems nenustatytas leistinas jų medžiojimo terminas, be atskiros Aplinkos apsaugos agentūros leidimo medžioti, tyčia žudyti ir gaudyti kitais būdais draudžiama visus metus. Šis reikalavimas netaikomas naikinant pelinius graužikus, kurie neįtraukti į Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių sąrašą, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. spalio 13 d. įsakymu Nr. 504 „Dėl Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių sąrašo patvirtinimo“, ir kurmius.

Benamiai šunys ir katės nėra laikomi medžiojamaisiais gyvūnais, tačiau medžioklės plotų naudotojai turi teisę gaudyti ir numarinti medžioklės plotuose sutiktus benamius šunis ir kates laikydamiesi Lietuvos Respublikos gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo įstatymo reikalavimų. Sunaikinti benamius šunis ir kates jų nesugavus leidžiama tik tuo atveju, jeigu benamis šuo ar katė kelia grėsmę žmonių sveikatai ar turtui, taip pat jeigu atitinkamoje vietovėje tam tikru laiku Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba užfiksavo šių gyvūnų platinamų užkrečiamųjų ligų atvejus ir medžioklės plotų naudotojams išdavė tai liudijantią pažymą arba vietovė savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu paskelbta pasiutligės grėsmės zona.

Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai įstatymų nustatyta tvarka paskelbus gyvūnų užkrečiamųjų ligų epizootijų zonas ir/ar padidintos grėsmės zonas, šiose teritorijose gali būti nustatytos papildomos gyvūnų gausos reguliavimo priemonės, būdai ir terminai siekiant užkirsti kelią šių ligų plitimui.

II. TEISĖS MEDŽIOTI SUTEIKIMAS IR MEDŽIOTOJO BILIETO IŠDAVIMAS

5. Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisija (toliau šiame skyriuje – Komisija) medžioklės egzaminą organizuoja ne rečiau kaip vieną kartą per metus. Informacija apie rengiamą medžioklės egzaminą, saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimą, organizuojamą pagal Medžioklės taisyklių 8 punkto reikalavimus, Komisija paskelbia vietos spaudoje, nurodydama darbo kalendorinį grafiką, vietą, laiką ir Medžioklės taisyklių 6 punkte išvardytų dokumentų pateikimo terminą.

6. Asmuo, pageidaujantis įgyti teisę medžioti ir kuriam pagal Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo (Žin., 2002, Nr. 65-2634) 14 straipsnio 1 dalies reikalavimus tokia teisė gali būti suteikta, privalo Komisijai iki nustatyto termino pateikti šiuos dokumentus ir jų kopijas (dokumentų originalai, įsitikinus kopijų tikrumu, gražinami juos pateikusiam asmeniui):

6.1. asmens dokumentą su fotonuotrauka, kuriame būtų nurodyta gimimo data arba asmens kodas;

6.2. pažymėjimus apie baigtus medžiotojų mokymo kursus ir atliktą stažuotę pagal Medžiotojų mokymo kursų ir stažuotės programą, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. 510 (Žin., 2002, Nr. 97-4307; 2009, Nr. 145-6459), arba aukštojo ar aukštesniojo mokslo diplomą, liudijantį įgytą aukštąjį ar aukštesnįjį biomedicinos mokslų studijų srities išsilavinimą, ir šio diplomo priedą apie studijų metu išklaustą specialų medžioklės kursą ir išlaikytą atitinkamą egzaminą;

6.3. prašymą Komisijai leisti laikyti medžioklės egzaminą;

6.4. pažymas, numatytas pagal Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo 14 straipsnio 2 dalies 1–5 punktų reikalavimus;

6.5. dvi amžių atitinkančias fotonuotraukas, skirtas dokumentams įforminti.

7. Visus 6 punkte nurodytus dokumentus pateikusiems ir išlaikiusiems medžioklės egzaminą asmenims medžiotojo bilietą Komisijos pirmininkas išduoda per 30 kalendorinių dienų. Išduodamas medžiotojo bilietas turi būti patvirtintas atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento herbiniu antspaudu ir medžiotojo bilietą išduodančio asmens parašu. Už išduodamą medžiotojo bilietą jį gaunantis asmuo turi sumokėti medžiotojo bilieto pagaminimo išlaidas. Komisijos pirmininkas Medžiotojų bilietų išdavimo registre įrašo medžiotojo bilieto išdavimo datą, numerį, asmens, kuriam išduodamas medžiotojo bilietas, vardą, pavardę, gyvenamąją vietą. Registre pasirašo medžiotojo bilietą gavęs medžiotojas ir bilietą išdavęs asmuo, nurodydamas savo vardą, pavardę ir pareigas. Pаметus arba sugadinus medžiotojo bilietą arba nelikus vietos įrašams apie duomenų pateikimą Medžiotojų sąvadui, išduodamas kitas medžiotojo bilietas. Šiais atvejais išduodamame medžiotojo biliete įrašomos senajame medžioklės biliete buvusios žymos apie medžiotojo turimas kvalifikacijas (jei informacija apie jas yra Medžiotojų sąvade), nurodoma data, iki kurios galioja žyma apie saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimą, ir patvirtinamos atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento herbiniu antspaudu. Medžiotojo bilieto pavyzdinę formą tvirtina Aplinkos ministerija. Medžiotojo bilieto blankų gamybą pagal Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentų pateiktas paraiškas organizuoja Aplinkos apsaugos agentūra.

8. Kas penkeri metai medžiotojų organizacijų, vienijančių medžiotojų klubus ir būrelius, valdymo organų sudarytos komisijos organizuoja medžiotojų saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimą. Apie tokio patikrinimo atlikimą nurodoma medžiotojo bilieto paskutiniajame puslapyje „Kitos žymos“. Tokį pat medžiotojų organizacijoms nepriklausančių medžiotojų žinių patikrinimą organizuoja Komisijos. Informaciją apie organizuojamą saugaus elgesio medžioklėje žinių patikrinimą Komisija skelbia kartu su 5 punkte numatyta skelbti informacija.

Saugaus elgesio medžioklėje žinių patikrinimas atliekamas pagal Medžiotojų mokymo kursų ir stažuotės programos medžioklės saugumo ir pirmosios medicininės pagalbos temos klausimus. Praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimas atliekamas pagal Medžioklės egzamino tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. 510 (Žin., 2002, Nr. 97-4307; 2009, Nr. 145-6459), nuostatas.

9. Asmenims, kuriems už Medžioklės taisyklių pažeidimus teisė medžioti, vykdant nutarimą administracinio teisės pažeidimo byloje, buvo laikinai atimta paimant medžiotojo bilietą trumpesniajam negu vienerių metų terminui, iš jų paimti dokumentai gražinami pasibaigus šiam terminui. Asmenys, kuriems už Medžioklės taisyklių pažeidimus teisė medžioti, vykdant nutarimą administracinio teisės pažeidimo byloje, buvo laikinai atimta paimant medžiotojo bilietą vieneriems metams ar ilgesniajam laikui, prieš atsiimdami

medžiotojo bilietą privalo Komisijoje išlaikyti egzaminą pagal Medžioklės egzamino teorinio egzamino programos dalį ir pateikti tai patvirtinančią pažymą AM regiono aplinkos apsaugos departamentui, laikinai paėmusiam medžiotojo bilietą. Jei asmuo minėtus teisės pažeidimus padarė būdamas neblaivus arba apsvaigęs nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų, pasibaigus terminui iš asmens paimti dokumentai gražinami įvykdžius išvardytus reikalavimus ir pateikus dokumentus, liudijančius, kad asmuo teisės aktų nustatyta tvarka išklausė paskaitų kursą apie alkoholio ir narkotikų žalą sveikatai.

III MEDŽIOKLĖS ĮRANKIAI IR PRIEMONĖS, MEDŽIOKLĖS BŪDAI IR TERMINAI

10. Medžiojant leidžiama naudoti šiuos įrankius ir priemones:

10.1. įrankius:

10.1.1. ilguosius graižtvinius ir lygiavamzdžius ginklus su optiniais taikikliais ar be jų;

10.1.2. tinklus, graibštus, gaudykles, užtikrinančias gyvo ir nesužeisto gyvūno pagavimą;

10.1.3. selektyviuosius spąstus, užtikrinančius staigią pagauto gyvūno žūtį;

10.2. priemones:

10.2.1. iškamšas, profilius, muliažus, krykštes, natūralios kilmės masalą, feromoninius ir cheminius jaukus, vilioklius, vilbynes;

10.2.2. peilius, vėliavėles;

10.2.3. medžioklinius šunis, plėšriuosius paukščius, žirgus;

10.2.4. žiūronus, naktinio stebėjimo prietaisus, stacionarius ar kilnojamuosius tykojimo bokštelių ir dirbtines priedangas, slėptuves;

10.2.5. sausumos ir vandens transporto priemones;

10.2.6. medžioklinius prožektorius, kurių šviestuvą žibintas pritaisyta prie šautuvo (leidžiama naudoti tik medžiojant šernus tykojant).

11. Medžioti leidžiama šiais būdais:

11.1. varant – kai medžiojamuosius gyvūnus link medžiotojų, stovinčių ant žemės arba esančių tam skirtuose bokšteluose, medžiotojų linijoje ar jos flanguose, ar kitose tikėtinosose medžiojamųjų gyvūnų pasirodymo vietose, gena varovai su medžiokliniais šunimis ar be jų arba tik medžiokliniai šunys. Medžiotojų, varovų ir šunų skaičius neribojamas;

11.1.1. varant tyliuoju būdu – kai medžiojamuosius gyvūnus nekeldami triukšmo varo keli varovai, gerai pažįstantys miško, kuriame medžiojama, teritoriją. Tyliojo varymo metu šunys nenaudojami;

11.2. tykojant – kai medžiojamųjų gyvūnų laukiama tam skirtame medžioklės bokštelyje, slėptuvėje, valtyje, specialiai įrengtoje priedangoje ar be jos. Tykojamus medžiojamuosius gyvūnus galima vilioti natūralios kilmės masalu (masalo kiekis ne daugiau kaip 20 kg), iškamšomis, muliažais, profiliais, viliokliais ir vilbynėmis, feromoniniais jaukais, krykštėmis. Tykojamus šernus leidžiama apšviesti Medžioklės taisyklių 11.2.6 punkte nurodytomis priemonėmis. Medžioklės bokštelis statomas ne arčiau kaip 200 m nuo besiribojančio medžioklės plotų vieneto ribos, jei besiribojančių medžioklės plotų naudotojai nesutarė kitaip;

11.3. sėlinant – kai prie medžiojamojo gyvūno prisėlinama, gyvūną pabaido ar sustabdo medžioklinis šuo, medžiojamasis gyvūnas priviliojamas viliokliu ar vilbyne. Vandens paukščius, bebrus, ondatras leidžiama medžioti iriantis irkline (nemotorine) valtimi. Medžioklė sėlinant leidžiama tik šviesiuoju paros metu – ne anksčiau kaip pusantros valandos iki saulės patekėjimo ir ne vėliau kaip pusantros valandos saulei nusileidus;

11.4. su šunimis – kai su medžiokliniais šunimis žvėrys gaudomi jų urvuose ar nameliuose arba yra šaudomi šunų išvaryti iš urvų ar namelių, ar jie gaudomi atkasant urvą, arba kai šuo pasiveja ir pagauna plėšrųjį žvėrį ar kiškį. Medžiojant šiuo būdu, būtina užtikrinti, kad nebūtų pažeistos Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo nuostatos;

11.5. grandine – kai medžiotojai, sustoję linija, eina atviru lauku;

11.6. katilu – kai medžiotojai eina į centrą, apsupę tam tikrą atvirą lauko plotą;

11.7. su plėšriaisiais paukščiais – kai smulkioji fauna gaudoma, pasitelkus specialiai apmokytą plėšrųjį paukštį;

11.8. gaudant spąstais, gaudyklėmis – kai gyvūnai gaudyklėmis gaudomi gyvi ir nesužeisti arba plėšrieji žvėrys (išskyrus vilką), bebrai ir ondatros gaudomi spąstais, kurie garantuoja staigią pagauto gyvūno žūtį ir pagal jų naudojimo sąlygas garantuoja, kad nebus sugauti kiti gyvūnai, kuriems gaudyti spąstai neskirti;

11.9. su vėliavėlėmis – kai medžiojamieji gyvūnai medžiojami medžioklės plotų dalį apjuosiant specialia virve su vėliavėlėmis;

11.10. esant nepalankioms medžiojamiesiems gyvūnams gamtinėms sąlygoms, Aplinkos ministerija gali nustatyti apribojimus leidžiamiems medžioklės būdams.

12. Medžioklinius šunis ir plėšriuosius paukščius tam tikram medžioklės būdai parengti arba lauko bandymus, varžybas medžioklės plotuose natūraliomis sąlygomis vykdyti leidžiama tik leidžiamu šiais būdais medžioti terminu. Šiems renginiams medžioklės plotuose organizuoti privaloma turėti visus medžioklei būtinus dokumentus. Kitais atvejais medžioklės plotuose šunys vedžijami tik su pavadėliais (šio Medžioklės taisyklių 12 punkto nuostatos taikomos iki 2018 m. gegužės 1 d.).

12. Medžioti leidžiama tik su šunimis, su kuriais nustatyta tvarka atlikti medžioklinių šunų lauko bandymai. Medžioklinius šunis ir plėšriuosius paukščius tam tikram medžioklės būdai parengti arba lauko bandymus, varžybas medžioklės plotuose natūraliomis sąlygomis vykdyti leidžiama tik leidžiamu šiais būdais medžioti terminu. Šiems renginiams medžioklės plotuose organizuoti privaloma turėti visus medžioklei būtinus dokumentus. Kitais atvejais medžioklės plotuose šunys vedžijami tik su pavadėliais (šio Medžioklės taisyklių 12 punkto nuostatos taikomos nuo 2018 m. gegužės 1 d.).

13. Medžioti leidžiama tik su legaliai įsigytais arba nelaisvėje išaugintais plėšriaisiais paukščiais. Leidimus nelaisvėje veisiamų ar legaliai iš užsienio šalių įvežtų plėšriųjų paukščių laikymui, vadovaudamiesi Laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. spalio 2 d. įsakymu Nr. 519/449 (Žin., 2002, Nr. 100-4456; 2008, Nr. 6-227), išduoda Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentai. Plėšriuosius paukščius paimti iš laisvės medžioklės tikslams draudžiama.

14. Suaugusius elninių žvėrių patinus, vadovaujantis Elninių žvėrių atrankinės medžioklės nuostatais, patvirtintais Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. kovo 20 d. įsakymu Nr. 124 (Žin., 2002, Nr. 32-1221), gali medžioti tik medžiotojo selekcininko kvalifikaciją, suteiktą vadovaujantis Medžiotojų selekcininkų kvalifikacijos suteikimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2008 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. D1-185 (Žin., 2008, Nr. 42-1576), nuostatomis, turintis medžiotojas. Asmenims, turintiems užsienio šalyse išduotus medžiotojo bilietui analogiškus dokumentus, reikalavimas turėti medžiotojo selekcininko kvalifikaciją netaikomas, tačiau prieš medžioklę medžioklės vadovas turi supažindinti šiuos medžiotojus su Elninių žvėrių atrankinės medžioklės nuostatų reikalavimais.

15. Medžioklės terminai (datos nurodomos imtinai):

15.1. medžiojamuosius gyvūnus (išskyrus suaugusius elninių žvėrių patinus (draudimas netaikomas medžijant tauriųjų elnių ir briedžių antramečius patinus)) medžioti varant leidžiama nuo spalio 15 d. iki vasario 1 d., atsižvelgiant į Medžioklės taisyklių 15.2 punkte nustatytus atskirų medžiojamųjų gyvūnų rūšių medžioklės terminus. Lapes, mangutus ir kanadines audines, miškines ir akmenines kiaunes, juoduosius šeškus medžioti varant ne miškuose leidžiama nuo spalio 15 d. iki balandžio 15 d. Kitais Medžioklės taisyklių 11 punkte nurodytais medžioklės būdais tam tikrus medžiojamuosius gyvūnus medžioti leidžiama Medžioklės taisyklių 15.2 punkte nurodytais terminais;

15.2. medžiojamuosius gyvūnus medžioti leidžiama:

15.2.1. briedžius:

patinus – nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 15 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

antramečius patinus – nuo rugsėjo 1 d. iki vasario 1 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles – nuo spalio 1 d. iki lapkričio 15 d.;

jauniklius – nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d.;

15.2.2. tauriuosius elnius:

patinus – nuo rugpjūčio 15 d. iki vasario 1 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles – nuo spalio 1 d. iki gruodžio 31 d.;

jauniklius – nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d.;

15.2.3. danielius:

patinus – nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles – nuo spalio 1 d. iki gruodžio 31 d.;

jauniklius – nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d.;

15.2.4. stirnas:

patinus – nuo gegužės 15 d. iki spalio 15 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles ir jaunikius – nuo spalio 1 d. iki gruodžio 31 d.

15.2.5. šernus – visus metus (nuo vasario 2 d. iki kovo 1 d. tik tykojant);

ISIGALIOJA 2014 m. sausio 20 d., taikoma - 1 metus nuo įsigaliojimo datos.

15.2.6. vilkus – nuo spalio 15 d. iki balandžio 1 d. (išnaudojus nustatytą vilkų sumedžiojimo limitą, vilkų medžiojimo sezonas nutraukiamas anksčiau);

15.2.7. miškines ir akmenines kiaunes, juoduosius šeškus – nuo liepos 1 d. iki balandžio 1 d.;

15.2.8. barsukus – nuo spalio 1 d. iki gruodžio 1 d.;

15.2.9. pilkuosius kiškius – nuo lapkričio 3 d. iki vasario 1 d. (laukuose per medžioklės sezoną leidžiama organizuoti ne daugiau kaip 2 medžioklės medžioklės plotų vienetė, ne didesniame kaip 4000 ha, ir 4 medžioklės medžioklės plotų vienetė, didesniame kaip 4000 ha. Apie konkrečias pilkųjų kiškių medžioklių laukuose datas iš anksto informuojama atitinkama Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono (miesto) agentūra);

15.2.10. bebrus – nuo rugpjūčio 1 d. iki balandžio 15 d.

15.2.11. želmenines ir baltakaktes žąsis – nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 15 d.;

15.2.12. didžiąsias ir rudagalves antis, dryžgalves ir rudagalves krykles, klykuoles, kanadines bernikles – nuo rugpjūčio 15 d. iki gruodžio 15 d.;

15.2.13. kuoduotąsias antis, laukius – nuo rugsėjo 15 d. iki gruodžio 15 d.;

15.2.14. perkūno oželius, slankas – nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 1 d.;

15.2.15. *NETEKO GALIOS (2013 03 04 įsakymu Nr. D1-182).*

15.2.16. fazanus – nuo rugsėjo 1 d. iki gegužės 1 d.;

15.2.17. keršulius – nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 1 d.;

15.2.18. kovus, pilkąsias varnas – nuo liepos 1 d. iki kovo 1 d.;

15.2.19. lapės, mangutus, paprastuosius meškėnus, kanadines audines, nutrijas, ondatras – visus metus;

15.3. medžioklės plotų naudotojai, norėdami nutraukti sužeisto medžiojamojo gyvūno, kuriam yra nustatytas jo medžiojimo terminas, kančias, turi teisę bet kuriuo metu sumedžioti šį medžiojamąjį gyvūną. Apie jo sumedžiojimą būtina nedelsiant pažymėti medžioklės lape ir ne vėliau kaip per 12 valandų faksu arba el. paštu pranešti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento Gyvosios gamtos apsaugos inspekcijai arba rajono agentūrai, o sumedžiotą gyvūną pristatyti rajono valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, kad šioji nustatytų sužeidimo pobūdį, sumedžiotą gyvūno tinkamumą vartoti žmonių maistui, surašytų aktą, nurodydama būtinojo sumedžiojimo pagrįstumą. Medžioklės plotų naudotojai privalo vykdyti veterinarijos specialistų nurodymus dėl tolesnio šios medžioklės produkcijos naudojimo.

IV. MEDŽIOKLĖS DOKUMENTAI

16. Medžioklės metu privaloma turėti šiuos dokumentus:

16.1. medžiotojo bilietą su žyma, įrašyta ne daugiau kaip prieš vienerius metus, apie duomenų medžiotojų sąvadui pateikimą (ši žyma neprivaloma 1 metus nuo teisės medžioti suteikimo datos);

16.2. galiojantį medžioklės lapą;

16.3. galiojantį leidimą laikyti (nešiotis) ginklą ir ginklo, kuriuo medžiojama, pažymėjimą (jei asmeniui toks išduotas), jeigu medžiojama su šaunamuoju ginklu;

16.4. licencijas medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti, jeigu medžiojami gyvūnai, kurių medžioklė yra licencijuojama;

16.5. *NETEKO GALIOS (2014 04 14 įsakymu Nr. D1-358).*

17. Medžioklės lapus išduoti turi teisę medžioklės plotų naudotojai – fiziniai ir juridiniai asmenys, turintys pagal Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo reikalavimus išduotą leidimą naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetė, arba Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento įgaliotas darbuotojas, kai medžioklės lapai, vadovaujantis Medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo teritorijose, kuriose medžioti draudžiama, tvarkos aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. 513 „Dėl Medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo teritorijose, kuriose medžioti draudžiama, tvarkos patvirtinimo“, išduodami asmenims, vykdydantiems medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo priemones teritorijose, kuriose medžioti draudžiama. Panaudoti medžioklės lapai saugomi 3 metus po to, kai jie grąžinami juos panaudojus.

Medžioklės lapas nesuteikia teisės medžioti medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžiojimui reikalingos licencijos, neturint licencijų šiems gyvūnams sumedžioti.

18. Licencijos medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti medžioklės plotų naudotojams išduodamos ir Medžiojamųjų gyvūnų išteklių panaudojimo ataskaitos teikiamos vadovaujantis Licencijų medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti išdavimo tvarka, patvirtinta Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugpjūčio 12 d. įsakymu Nr. 444 „Dėl Licencijų medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti išdavimo tvarkos patvirtinimo“.

19. Medžioklės lapą išduodantis asmuo jame turi:

19.1. įrašyti medžiotojo, kuriam leidžiama medžioti, arba medžioklės vadovo, kuriam leidžiama organizuoti medžioklę, vardą, pavardę;

19.2. nurodyti pavadinimą medžioklės plotų vieneto, kuriame leidžiama medžioti;

19.3. nurodyti medžioklės lapo galiojimo laiką. Medžioklės lapas gali būti išduodamas ne ilgesniam kaip 30 dienų laikotarpiui (datos nurodomos imtinai). Pratęsti medžioklės lapo galiojimą draudžiama;

19.4. nurodyti savo vardą, pavardę, pareigas, pasirašyti medžioklės lape nurodytoje vietoje bei pažymėti medžioklės lapą medžioklės plotų naudotojo antspaudu (jei medžioklės plotų naudotojas yra juridinis asmuo).

20. Jeigu medžioklės lape nėra bent vieno iš Medžioklės taisyklių 19.1–19.4 punktuose nurodytų duomenų, toks medžioklės lapas laikomas negaliojančiu. Medžioklės vadovas ar individualiai medžiojantis medžiotojas, gavęs tokį medžioklės lapą, neturi teisės organizuoti ir vykdyti medžioklę. Duomenis medžioklės lape rašo medžioklės plotų vieneto naudotojas (juridinio asmens atveju juridinio asmens vadovas arba jo įgaliotas asmuo), išduodantis medžioklės lapą, arba atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento įgaliotas darbuotojas, kai medžioklės lapai, vadovaujantis Medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo teritorijoje, kuriose medžioti draudžiama, tvarkos nuostatomis, išduodami asmenims, vykdydantiems medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo priemonės teritorijose, kuriose medžioti draudžiama.

21. Prieš pradėdamas medžioti medžioklės vadovas medžioklės lape turi įrašyti datą, dalyvaujančių medžiotojų (tarp jų ir savo) vardų pirmąsias raides, pavardes, medžiotojų bilietų numerius. Medžiotojai pasirašo medžioklės lape nurodytoje vietoje (šią grafą pildyti neprivaloma). Pildydamas medžioklės lapą, medžioklės vadovas gali nurodyti tikslų medžioklės pradžios ir pabaigos laiką. Pabaigus medžioklę arba prieš išvykstant iš medžioklės plotų vieneto, kuriame buvo medžiojama, medžioklės vadovas medžioklės lape nurodo, kiek ir kokių medžiojamųjų gyvūnų sumedžiota. Išnaudojus medžioklės lapą, medžioklės vadovas pasirašo medžioklės lapo apačioje.

22. Licencija medžiojamajam gyvūnui sumedžioti galioja tik tame medžioklės plotų vienetu, kuriam buvo išduota.

Gyvūno sumedžiojimo vietoje, prieš pradėdamas sumedžioti gyvūno gabenimą, sumedžiotas licencijuojamas gyvūnas pažymimas specialios paskirties plomba, ant kurios informacinės plokštelės yra užklijuota licencija: plombos dirželis perveriamas per sumedžiotą gyvūno ausį, šios plombos dirželį užtraukiant per metalinį užraktą.

Atvykus į gyvūno dorojimo vietą, prieš pradėdamas sumedžioti gyvūno dorojimą, į medžioklės lapą įrašomi panaudotų licencijų numeriai. Pradėjus doroti sumedžiotą gyvūną, specialios paskirties plomba išimama iš sumedžiotą gyvūno ausies, nupjaunant plombos dirželį. Plombos informacinė plokštelė, su ant jos priklijuota licencija, nupjaunama ir saugoma teisės aktų nustatyta tvarka. Sumedžiojus elninių žvėrių patinus, duomenys apie jų ragus įrašomi medžioklės lapo antroje pusėje (briedžio patino dešiniojo ir kairiojo ragų šakų skaičius, kotų apimtis, skėtra; tauriojo elnio patino dešiniojo ir kairiojo ragų šakų skaičius, ilgis, apimtis ragų apačioje, stirmos patino dešiniojo ir kairiojo ragų šakų skaičius).

Jeigu duomenys apie sumedžiotus gyvūnus nustatyta tvarka neįrašyti medžioklės lape arba sumedžioti gyvūnai nepažymėti specialios paskirties plombomis, ant kurių informacinių plokštelių priklijuotos licencijos, tokie gyvūnai laikomi sumedžiotais neteisėtai, padarant žalą gamtai, išskyrus atvejus, kurie numatyti Medžioklės taisyklių 15.3, 28 ir 51 punktuose.

23. Už teisingą medžioklės lapo užpildymą pagal Medžioklės taisyklių 21 ir 22 punktų reikalavimus atsako medžioklės vadovas arba individualiai medžiojantis medžiotojas. Už teisingą sumedžiotų licencijuojamų gyvūnų pažymėjimą pagal Medžioklės taisyklių 22 punkto reikalavimus atsako medžioklės vadovas arba individualiai medžiojantis medžiotojas ir gyvūną sumedžiojęs medžiotojas. Medžiotojas privalo informuoti medžioklės vadovą apie sumedžiotą ar sužeistą medžiojamąjį gyvūną.

V. MEDŽIOKLĖS EIGA

24. Kai medžioklėje dalyvauja daugiau kaip vienas medžiotojas, medžioklei turi vadovauti medžioklės vadovas, kurį paskiria medžioklės lapą išduodantis medžioklės plotų naudotojas (juridinio asmens atveju – juridinio asmens vadovas arba jo įgaliotas asmuo). Medžioklės vadovas privalo:

24.1. turėti jam išduotą galiojančią medžioklės lapą, reikiamas licencijas medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti ir Medžioklės taisyklių nustatyta tvarka užpildyti medžioklės lapą ir pažymėti sumedžiotus licencijuojamus gyvūnus;

24.2. organizuoti medžioklę Medžioklės taisyklių nustatyta tvarka;

24.3. patikrinti prieš medžioklę visų medžioklėje dalyvaujančių medžiotojų bilietus ir leidimus laikyti (nešiotis) medžioklinį ginklą, pasirūpinti pirmosios pagalbos priemonėmis;

24.4. parodyti visiems medžioklėje dalyvaujantiems medžiotojams šunis, kurie bus naudojami medžioklėje;

24.5. priminti visiems medžioklėje dalyvaujantiems medžiotojams saugaus elgesio medžioklėje reikalavimus;

24.6. pranešti visiems medžioklėje dalyvaujantiems medžiotojams, kiek ir kokių žvėrių ir paukščių bus medžiojama;

24.7. nurodyti medžiotojams jų individualios sėlinimo teritorijos ribas, jeigu bus medžiojama sėlinant;

24.8. medžioklėje su varovais paskirti varovų vadovą, supažindinti jį ir kitus medžioklės dalyvius su medžioklės tvarka, būdu, žvėrių ir paukščių varymo kryptimi, nustatyti rinkimosi vietą, laiką, užtikrinti, kad varovai vilkėtų ryškios (oranžinės, raudonos, geltonos) spalvos liemenės;

24.9. sustabdyti medžioklę esant nepalankioms oro sąlygoms, žmonių judėjimui ar susitelkimui medžioklės vietose, įvykus nelaimingam atsitikimui;

24.10. nedelsiant (nesišalinant iš įvykio vietos) informuoti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamentą apie medžioklės metu padarytus Medžioklės taisyklių pažeidimus;

24.11. įvykus nelaimingam atsitikimui, pasirūpinti, kad nukentėjusiajam būtų suteikta pirmoji medicininė pagalba, o jeigu nelaimingas atsitikimas susijęs su medžioklinio ginklo panaudojimu – pažymėti ir apsaugoti jo vietą, sudaryti schemą ir aprašyti įvykį (schemą ir aprašymą turi patvirtinti įvykį matę medžioklės dalyviai);

24.12. nedelsiant informuoti policijos komisariatą ir atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrą apie kiekvieną medžioklės metu įvykusį nelaimingą atsitikimą, kurio metu medžiokliniu ginklu sužeistas žmogus;

24.13. užtikrinti, kad sumedžiotų gyvūnų skrodimo ir apdorojimo atliekos, plėšriųjų gyvūnų kūnai būtų sumetami tik į pirminio žvėrių apdorojimo aikštelių žvėrienos atliekų duobes ir laikomasi Veterinarinės priežiūros medžioklėje reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. spalio 22 d. įsakymu Nr. 485/550 (Žin., 2002, Nr. 106-4778);

24.14. užtikrinti, kad būtų atlikta šernienos veterinarinė ekspertizė, ir nurodyti medžiotojams nenaudoti šios žvėrienos, kol negautos ekspertizės išvados;

24.15. organizuoti medžioklės metu sužeistų gyvūnų paiešką. Kai sužeisto gyvūno paieška tęsiama už ribų medžioklės plotų vieneto, kuriame buvo sužeistas gyvūnas, apie tai būtina nedelsiant, prieš išeinant už šio medžioklės plotų vieneto ribų, įrašyti medžioklės lapo antroje pusėje ir pranešti gretimų medžioklės plotų naudotojui telefonu arba atitinkamam Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento padaliniiui, jeigu sužeisto gyvūno ieškoma teritorijoje, kurioje medžioklė uždrausta.

25. Medžioklės vadovas turi teisę šalinti iš medžioklės medžiotojus, nevykdančius, teisėtų medžioklės vadovo reikalavimų laikytis Medžioklės taisyklių ar medžioklės plotų naudotojo nustatytų papildomų reikalavimų medžioklėje, apie tai pažymėdamas medžioklės lapo antroje pusėje ties medžiotojo pavarde ir patvirtindamas įrašą savo parašu.

26. Medžioklės vadovas turi teisę įgalioti kitą asmenį vadovauti prasidėjusiai medžioklei, pažymėdamas apie tai medžioklės lapo pirmoje pusėje ir patvirtindamas įrašą savo parašu, jeigu medžioklėje paaiškėja, kad medžioklės vadovas dėl nenumatytų aplinkybių nebegali toliau vadovauti medžioklei tą dieną.

27. Medžioklės plotų naudotojams, siekiantiems užtikrinti geresnę medžiojamųjų gyvūnų apsaugą nuo neteisėto medžiojimo, rekomenduojama kas trys mėnesiai pateikti jų planuojamų surengti medžioklių grafiką atitinkamiems Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentų padaliniais, nurodant

planuojamų medžioklių laiką ir vietas, kad minėti padaliniai galėtų tinkamai įvertinti gautus pranešimus apie kitu, nei nurodyta grafike, laiku vykdomą gal būt neteisėtą medžioklę ir prirėikus ją kontroliuoti.

VI. MEDŽIOJAMŪJŲ GYVŪNŲ SUMEDŽIOJIMO LIMITŲ NUSTATYMAS

28. Medžiojamieji gyvūnai, kurių naudojimas reguliuojamas limituojant jų medžioklę, yra: briedis, tausasis elnias, danielius, stirna, vilkas. Medžiojamieji gyvūnai, kurių naudojimas reguliuojamas licencijuojant jų medžioklę, yra: briedis, taurusis elnias, danielius, stirna.

Licencija briedžio patinui sumedžioti arba Licencija tauriojo elnio patinui sumedžioti gali būti panaudota sumedžioti atitinkamai briedžio jauniklį iki vienerių metų arba tauriojo elnio jauniklį iki vienerių metų. Panaudojus Licenciją briedžio patinui sumedžioti arba Licenciją tauriojo elnio patinui sumedžioti ir sumedžiojus atitinkamai briedžio jauniklį iki vienerių metų arba tauriojo elnio jauniklį iki vienerių metų, apie tai pažymima kitoje medžioklės lapo pusėje.

Kai medžioklėje varant vieno varymo metu sumedžiojama daugiau licencijuojamų medžiojamųjų gyvūnų nei turima licencijų šiems gyvūnams sumedžioti, medžioklės lape nedelsiant (pasibaigus varymui) įrašomas atitinkamas įrašas apie šį atvejį ir surašomas nustatytos formos aktas (1 priedas), kuris ne vėliau kaip artimiausią darbo dieną pateikiamas atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono (savivaldybės) agentūrai.

Kai medžioklėje varant, teisėtai medžiojant stirnų ir/ar briedžių pateles ir jauniklius, sumedžiojamas ragus numetęs stirnos ar briedžio patinas arba medžioklėje varant, teisėtai medžiojant antramečius tauriųjų elnių ir/ar briedžių patinus, sumedžiojamas ne to amžiaus (amžiaus grupės) gyvūnas arba sumedžiojamas sužalotas gyvūnas, medžioklės lape nedelsiant (pasibaigus varymui) įrašomas atitinkamas įrašas apie šį atvejį ir surašomas nustatytos formos aktas (2 priedas), kuris ne vėliau kaip artimiausią darbo dieną pateikiamas atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono (savivaldybės) agentūrai;

Medžioklės plotų naudotojai, sumedžioję vilką, turi ne vėliau kaip per 12 valandų pateikti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono (savivaldybės) agentūrai nustatytos formos (3 priedas) pranešimą, o ši gautą pranešimą tą pačią darbo dieną pateikia Aplinkos ministerijai el. paštu.

29. Kanopinių žvėrių, kurių medžioklė yra limituojama, sumedžiojimo limitus kiekvienoje savivaldybėje nustato atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus įsakymu sudaryta savivaldybės Kanopinių žvėrių sumedžiojimo limitų nustatymo komisija (toliau šiame skyriuje – Komisija), į kurią atstovai skiriami iš:

29.1. Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono (miesto) agentūros;

29.2. valstybinių miškų valdytojų, Lietuvos miško savininkų asociacijos, Lietuvos žemės savininkų asociacijos skyrių (jei tokie yra šioje savivaldybėje);

29.3. medžiotojų organizacijų, vienijančių medžiotojų klubus ir būrelius.

30. Komisija sudaroma taip, kad joje būtų vienodai atstovaujamos skirtingos įstaigos ir organizacijos ar jų grupės, nurodytos Medžioklės taisyklių 29.1–29.3 punktuose, bet bendras narių skaičius būtų ne didesnis kaip 9 nariai. Valstybinių miškų valdytojų (miškų urėdijų ar nacionalinio parko) ir Lietuvos miško savininkų asociacijos atitinkamo skyriaus atstovai į Komisiją skiriami priklausomai nuo valstybinių ir privačių miškų plotų santykio savivaldybėje (nuo 1 iki 3 atstovų). Atstovai iš medžiotojų organizacijų, vienijančių medžiotojų klubus ir būrelius, skiriami proporcingai jų vienijamų narių skaičiui (nuo 1 iki 3 atstovų).

31. Komisijos darbą organizuoja pirmininkas, skiriamas Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus įsakymu. Komisijos sprendimai laikomi priimtais tik tuo atveju, kai posėdyje dalyvauja ne mažiau kaip trys ketvirtadaliai jos narių, o už sprendimą balsuoja dauguma posėdyje dalyvaujančių narių. Kai Komisijos posėdyje dalyvaujančių narių balsai dėl kurio nors sprendimo pasiskirsto po lygiai, sprendžiamąjį balsą turi Komisijos pirmininkas. Posėdžiai protokoluojami, protokolą pasirašo visi posėdyje dalyvavę Komisijos nariai.

32. Kasmet iki balandžio 1 d. miškų urėdijų (nacionalinių parkų) darbuotojai pagal Elnių žvėrių daromo neigiamo poveikio želdiniams, žėliniams vertinimo metodiką, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2001 m. vasario 28 d. įsakymu Nr. 120 (Žin., 2001, Nr. 20-677), turi įvertinti pokytį neigiamo poveikio, daromo elninių žvėrių miško želdiniams ir medynams. Apie tokį vertinimą turi būti informuojami medžioklės plotų naudotojai, kurie, jei pageidauja, gali dalyvauti vertinimo metu. Vertinimo rezultatus miškų urėdijos ir nacionalinių parkų direkcijos iki kiekvienų metų balandžio 5 d. teikia Komisijai.

33. Kasmet iki balandžio 5 d. medžioklės plotų naudotojai Komisijai turi pateikti nustatytos formos prašymą dėl sumedžiojimo limitų nustatymo (4 priedas). Jei medžioklės plotų vienetas įsiterpia į daugiau kaip vienos savivaldybės teritoriją, prašymas dėl sumedžiojimo limitų nustatymo pateikiamas tos savivaldybės Komisijai, kurios teritorijoje yra didesnė konkretaus medžioklės plotų vieneto dalis. Prašyme medžioklės plotų naudotojai turi nurodyti:

33.1. praėjusios medžioklės sezono medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra limituojama, sumedžiojimo limitus;

33.2. kiek medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra limituojama, praėjusiame medžioklės sezone buvo faktiškai sumedžiota pagal atskiras rūšis;

33.3. preliminarius prašymo formoje nurodytų medžiojamųjų gyvūnų apskaitos duomenis;

33.4. pasiūlymą dėl medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra limituojama, sumedžiojimo limitų nustatymo ateinančiam medžioklės sezonui.

34. Prieš pradėdama nagrinėti medžioklės plotų naudotojų pateiktus prašymus dėl sumedžiojimo limitų nustatymo, Komisija turi priimti sprendimą dėl savivaldybės teritorijos suskirstymo pagal atskirų elninių žvėrių rūšių elementarių populiacijų užimamas teritorijas. Rūšies elementarios populiacijos teritorijai gali būti priskiriamas vienas didesnis ar keli mažesni miško masyvai, kuriuose viso medžioklės sezono metu vyksta elementariai populiacijai priklausančių gyvūnų migracija. Šių teritorijų ribos turi eiti aiškiais gamtinėmis ribomis ir stirnoms sudaryti 1–1,5 tūkst. ha medžioklės plotų, briedžiams ir tauriesiems elniams priklausomai nuo savivaldybės gamtinių sąlygų – 10–30 tūkst. ha ir daugiau. Miško masyvai paprastai neskaidomi. Atliekant tokį suskirstymą, medžioklės plotų vienetai negali būti skaidomi. Esant reikalui, siekdama geriau koordinuoti sumedžiojimo limitų nustatymą dideliuose, per keletą savivaldybių besidriekiančiuose, masyvuose Komisija gali konsultuotis (organizuoti bendrus posėdžius) su gretimų savivaldybių Komisijomis.

35. Komisija kasmet iki balandžio 15 d. priima sprendimą dėl sumedžiojimo limitų nustatymo. Priimdama sprendimą, Komisija privalo atsižvelgti į medžioklės plotų naudotojų prašymus, praėjusios medžioklės sezono sumedžiojimo duomenis, elninių žvėrių miško želdiniams ir medynams daromo neigiamo poveikio pokytį, jeigu Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija nenustato specialių reikalavimų dėl atskirų medžiojamųjų gyvūnų rūšių sumedžiojimo limitų. Komisija privalo atitinkamai sumažinti nustatytą tam tikros limituojamo medžiojamąjo gyvūno rūšies sumedžiojimo limitą dėl Medžioklės taisyklių 15.3 ir 28 punktuose nurodytų atvejų. Esant reikalui, Komisija gali medžioklės plotų naudotojus ar valstybinių miškų valdytojus prašyti papildomos informacijos, reikalingos sprendimui priimti.

36. Visų medžioklės plotų vienetų, įeinančių į nustatytą tam tikros rūšies elninių žvėrių elementarios populiacijos teritoriją, naudotojų prašymai dėl šios rūšies sumedžiojimo limitų nustatymo turi būti svarstomi kompleksiskai. Iš pradžių nustatomas visos minėtos teritorijos gyvūnų sumedžiojimo limitas, vėliau jis paskirstomas atskiriems medžioklės plotų vienetais priklausomai nuo juose esančių miškų ir laukų medžioklės plotų.

37. *NETEKO GALIOS (2010 12 07 įsakymu Nr. D1-971).*

38. Esant ginčams tarp besiribojančių medžioklės plotų naudotojų dėl medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra limituojama, neracionalaus medžiojimo prie medžioklės plotų vieneto ribos, gavusi suinteresuoto medžioklės plotų naudotojo raštišką argumentuotą prašymą, Komisija gali priimti sprendimą, kad atitinkamas Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento padalinys, išduodamas pagal nustatytą limitą licencijas medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti, jas išduotų tik su įrašytu tikslu pavadinimu medžioklės plotų vieneto dalies (miško, seniūnijos ir pan.), kurioje medžiojant galioja licencija medžiojamajam gyvūnui sumedžioti.

39. Medžioklės plotų naudotojai, kurių medžioklės plotuose medžioklės sezono metu dėl labai padidėjusio stirnų, briedžių, tauriųjų elnių ar danielių tankumo pasireiškia didelė žala žemės ūkio ar miško naudmenoms, taip pat medžioklės plotų naudotojai, kurių naudojamuose medžioklės plotuose nustatyta medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitą dėl objektyvių priežasčių būtina peržiūrėti, gali iki konkrečios medžiojamųjų gyvūnų rūšies medžioklės sezono pabaigos kreiptis į Aplinkos apsaugos agentūrą, kad būtų skirtos papildomos licencijos šiems gyvūnams sumedžioti. Su prašymu turi būti pateikiamas ir Komisijos posėdžio, kuriame buvo pritarta šiam prašymui, protokolas. Medžioklės plotų naudotojams pageidaujant, Komisija turi teisę iki konkrečios medžiojamųjų gyvūnų rūšies medžioklės sezono pabaigos peržiūrėti medžioklės plotų naudotojams nustatytus šių gyvūnų sumedžiojimo limitus, neviršijant bendro limito, nustatyto išskirtoje elementarios populiacijos teritorijoje.

40. Komisijos sprendimas padidinti kurios nors rūšies medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitą konkrečios savivaldybės teritorijoje daugiau kaip 50 procentų (palyginti su paskutiniu medžioklės sezonu, kai šios rūšies gyvūnų medžiojimas buvo leidžiamas) turi būti suderintas su atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamentu, pateikiant tokio sprendimo motyvus.

41. Ginčus dėl sumedžiojimo limitų nustatymo tarp medžioklės plotų naudotojų ir Komisijos nagrinėja Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentai.

42. Bendras kanopinių žvėrių, kurių medžioklė limituojama, sumedžiojimo limitas Lietuvos Respublikoje įsigalioja Aplinkos ministerijai jį patvirtintus pagal Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentų iki kiekvienų metų balandžio 20 d. pateiktus suvestinius duomenis.

Vilkų sumedžiojimo limitą Lietuvos Respublikoje tvirtina Aplinkos ministerija, atsižvelgusi į mokslininkų pateiktas rekomendacijas.

VII. MEDŽIOKLĖS PRODUKCIJA IR JOS NAUDOJIMAS. VETERINARINIAI REIKALAVIMAI

43. Medžioklės produkcija priklauso medžioklės plotų naudotojams. Medžioklės plotų naudotojams taip pat priklauso medžioklės plotų vieneto teritorijoje rasti sužeisti, nugaišę, dėl susidūrimo su transporto priemonėmis žuvę bei į teritorijas, kuriose medžioti draudžiama (išskyrus rezervatus), iš greta esančių medžioklės plotų vienetų atklydę ir čia rasti sužeisti ar nugaišę, žuvę medžiojamieji gyvūnai ir jų dalys. Neteisėtai sumedžioti ar įgyti, pasisavinti gyvūnai ar jų dalys medžioklės plotų naudotojams neperduodami ir realizuojami arba sunaikinami Bešeimininkio, konfiskuoto, valstybės paveldėto, į valstybės pajamas perduoto turto, daiktinių įrodymų, lobių ir radinių perdavimo, apskaitymo, saugojimo, realizavimo, gražinimo ir pripažinimo atliekomis taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. gegužės 26 d. nutarimu Nr. 634 (Žin., 2004, Nr. 86-3119), nustatyta tvarka.

44. *NETEKO GALIOS (2010 12 07 įsakymu Nr. D1-971).*

45. Medžioklės trofėjais laikomos šios Lietuvoje medžiojamųjų gyvūnų dalys: stumbrų, briedžių, tauriųjų ir dėmėtųjų elnių, danielių, muflonų, stirninų ragai su kaukole ar jos dalimi, vilkų, lūšių, barsukų, lapių, mangutų kaukolės, šernų iltys, vilkų ir lūšių kailiai. Įvairios kritusių medžiojamųjų gyvūnų dalys, nežinomos kilmės (kai nežinomas medžiotojas arba sumedžiojimo data ar vieta), gaminiai iš medžiojamųjų gyvūnų dalių, taip pat numesti ragai nėra medžioklės trofėjai.

46. Medžiotojas, sumedžiojęs elninius žvėris, jų ragus, pasibaigus medžioklės sezonui, pristato į medžioklės trofėjų apžiūrą. Medžioklės trofėjų, pristatomų medžioklės trofėjų apžiūrai, paruošimo, jų pristatymo ir vertinimo reikalavimus nustato Medžioklės trofėjų apžiūros tvarka, patvirtinta Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. kovo 20 d. įsakymu Nr. 124 (Žin., 2002, Nr. 32-1221).

47. Medžioklės plotų naudotojas privalo savo medžioklės plotuose įrengti pirminio žvėrių apdoravimo aikštelę. Sumedžiotų gyvūnų skrodimo ir doravimo atliekos, plėšriųjų gyvūnų kūnai turi būti sumesti į apdoravimo aikštelės žvėrienos atliekų duobę. Medžioklė leidžiama tik tuose medžioklės plotų vienetuose, kurių naudotojai yra gavę rajono valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos žvėrių pirminio apdoravimo aikštelės apžiūros aktą, liudijantį aikštelės tinkamumą naudoti.

Pirminio žvėrių apdoravimo aikštelę raštu susitarę kartu gali naudoti ir keli medžioklės plotų naudotojai. Sudarius tokį susitarimą, reikalavimas įrengti pirminio žvėrių apdoravimo aikštelę medžioklės plotų vienetu netaikomas ir medžioti tokia medžioklės plotų vienetu yra leidžiama.

48. Atlikus Medžioklės taisyklių 24.14 punkte numatytą šernienos veterinarinę ekspertizę, medžioklės vadovas informuoja medžioklėje dalyvavusius medžiotojus apie šernienos tinkamumą maistui.

49. *NETEKO GALIOS (2010 12 07 įsakymu Nr. D1-971).*

50. Medžiotojas, sumedžiojęs žieduotą ar kitaip pažymėtą paukštį arba žvėrį, privalo apie tai pranešti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai, o ši reikiamą informaciją teikia Kauno T. Ivanausko zoologijos muziejaus Žiedavimo centrai.

51. Medžiotojas, sugavęs draudžiamą medžioti gyvūną, jeigu šis nesužeistas, turi jį paleisti. Jeigu toks gyvūnas žuvęs arba yra akivaizdu, kad dėl sužalojimų jis neišgyvens, medžioklės vadovas arba individualiai medžiojantis medžiotojas sugavimo vietoje apie tai turi įrašyti medžioklės lape ir ne vėliau kaip kitą darbo dieną nugabenti jį į atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrą, kuri, esant reikalui, šį gyvūną gabena į Kauno T. Ivanausko zoologijos muziejų. Kartu medžiotojas pateikia užpildytą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2001 m. gruodžio 12 d. įsakymu Nr. 592 „Dėl Europos Bendrijos svarbos gyvūnų ir augalų rūšių, kurioms reikalinga griežta apsauga, ir Europos bendrijos

svarbos gyvūnų ir augalų, kurių ėmimui iš gamtos ir naudojimui gali būti taikomos tvarkymo priemonės, sąrašų patvirtinimo, apsaugos priemonių nustatymo ir duomenų kaupimo apie šias rūšis“ patvirtintą Europos Bendrijos svarbos gyvūnų rūšių, kurioms reikalinga griežta apsauga, atsitiktinio sugavimo ar sunaikinimo registracijos anketą. Medžiotojas, sumedžiojęs gyvūną 11.8 punkte nustatytu būdu ir įvykdęs šio punkto reikalavimus, administracinėn atsakomybėn netraukiamas.

52. Nelaisvėje medžiojamieji gyvūnai gali būti laikomi, naudojami ir į laisvę paleidžiami, aptvarai ir voljerai jiems laikyti steigiami tik laikantis Laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje taisyklių reikalavimų. Medžioklės taisyklių reikalavimai aptvaruose ir voljeruose laikomų medžiojamųjų gyvūnų naudojimui netaikomi, išskyrus reikalavimus dėl leidžiamų medžioklės įrankių ir priemonių naudojimo, saugaus elgesio medžioklės metu reikalavimus.

VIII. MEDŽIOKLĖ ŽUVININKYSTĖS TVENKINIŲ TERITORIJOSE, PRIE VALSTYBINIŲ GAMTINIŲ REZERVATŲ IR JŲ BUFERINĖSE APSAUGOS ZONOSE, VALSTYBINIUOSE PARKUOSE IR BIOSFEROS REZERVATUOSE

53. Medžiojant medžioklės plotų vienetuose, sudarytuose žuvininkystės tvenkinių teritorijose pagal Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo 8 straipsnio 8 dalies reikalavimus (toliau šiame skyriuje – Žuvininkystės tvenkiniai), papildomai taikomi 54–55 punktų reikalavimai.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymu, atsižvelgiant į vietos sąlygas, greta esančias paukščių apsaugai svarbias teritorijas ir kitus veiksnius, medžioklė Žuvininkystės tvenkiniuose gali būti draudžiama arba ribojama nustatant trumpesnius leidžiamus medžiojamųjų gyvūnų medžioklės terminus, papildomai uždraudžiant tam tikrus medžioklės būdus, tam tikrų įrankių ar priemonių naudojimą ar nustatant kitus reikalavimus

54. Žuvininkystės tvenkiniuose leidžiama medžioti šernus ir smulkiuosius medžiojamuosius gyvūnus:

54.1. šernus, bebrus ir ondatras – visus metus;

54.2. kitus smulkiuosius medžiojamuosius gyvūnus – Medžioklės taisyklių 15.2 punkte nustatytais terminais.

55. Didieji kormoranai Žuvininkystės tvenkinių teritorijoje medžiojami vadovaujantis Saugomų rūšių naudojimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. liepos 15 d. įsakymu Nr. D1-622 (Žin., 2010, Nr. 87-4617), nustatyta tvarka.

56. Medžioklė valstybinių gamtinių rezervatų buferinės apsaugos zonose gali būti vykdoma tik vadovaujantis šiais reikalavimais:

56.1. draudžiama medžioti elninius žvėris, vilkus, barsukus ir paukščius, išskyrus pilkąsias varnas ir kovus;

56.2. draudžiama medžioti varant;

56.3. *NETEKO GALIOS (2010 12 07 įsakymu Nr. D1-971).*

56.4. leidžiama sekti sužeistus medžiojamuosius gyvūnus tik iki valstybinio gamtinio rezervato ribos. Patvirtintų kovos su gyvūnų platinamomis užkrečiamomis ligomis priemonių įgyvendinimo laikotarpiu leidžiama surasti sužeistą į valstybinio gamtinio rezervato teritoriją įbėgusį šerną, apie tai prieš patenkant į valstybinio gamtinio rezervato teritoriją telefonu pranešus atitinkamos saugomos teritorijos direkcijai, ir sulaukti šios saugomos teritorijos direkcijos atstovo, jeigu jis nusprendžia prižiūrėti sužeisto gyvūno paiešką;

56.5. draudžiama įrengti šėryklas kanopiniams žvėrimis, kitaip juos jaukinti ir vilioti, išskyrus pašarinius laukelius, įrengiamus šernų medžiojimui. Patvirtintų kovos su gyvūnų platinamomis užkrečiamomis ligomis priemonių įgyvendinimo laikotarpiu leidžiama įrengti šėryklas šernams ir kitaip juos jaukinti ir vilioti, siekiant juos sumedžioti;

56.6. medžioklės plotų naudotojas, atvykęs medžioti į valstybinio gamtinio rezervato buferinės apsaugos zoną, prieš pradėdamas medžioklę, privalo telefonu informuoti apie tai valstybinio gamtinio rezervato direkciją;

56.7. Saugomų teritorijų tvarkymo planais gali būti nustatomi kiti medžioklės apribojimai, galiojantys valstybinių gamtinių rezervatų buferinės apsaugos zonose, valstybiniuose parkuose ir biosferos rezervatuose.

57. 300 m. zonoje apie valstybiniuose parkuose ir biosferos rezervatuose esančius gamtinius rezervatus, taip pat valstybinius rezervatus, kai nenustatytos valstybinio gamtinio rezervato buferinės apsaugos zonos, privaloma laikytis apribojimų, nustatytų Medžioklės taisyklių 56.4–56.5 papunkčiuose.

IX. SU MEDŽIOKLE SUSIJUSI DRAUDŽIAMA VEIKLA

58. Draudžiama:

58.1. asmeniui, neturinčiam teisės medžioti:

58.1.1. medžioti arba medžioklės plotuose naudoti medžioklės įrankius (šaunamaisius ginklus, spąstus) ar medžioklės priemones (kilnojamus bokštelius, naktinio matymo taikiklius, specialią virvę su vėliavėlėmis);

58.1.2. doroti arba gabenti neteisėtai sumedžiotą gyvūną;

58.2. asmeniui, turinčiam teisę medžioti:

58.2.1. būti medžioklės plotuose su į dėklą neįdėtu medžiokliniu ginklu nesant įrašo apie medžiotą tam medžioklės plotų vienetui išduotame medžioklės lape arba medžioti teritorijose, kuriose jis medžioti neturi teisės;

58.2.2. sumedžioti gyvūną, kurio sumedžioti neturi teisės, išskyrus Medžioklės taisyklių 15.3 ir 28 punktuose nurodytus ir nustatyta tvarka įformintus atvejus;

58.2.3. gabenti ar doroti neteisėtai sumedžiotą kanopinį žvėrį;

58.3. medžioti neblaiviems (0,4 promilės ir daugiau);

58.4. medžioti apsvaigusiems nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų;

58.5. medžioti draudžiamais naudoti įrankiais, priemonėmis, draudžiamais medžioklės būdais:

58.5.1. automatiniais šaunamaisiais ginklais;

58.5.2. naudojant medžioklėje elektrinius aparatus, skirtus gyvūnams apsvaiginti ar užmušti;

58.5.3. naudojant sprogmenimis, nuodus, užnuodytą ar anestezuojantį jauką arba jaukui ir masalui naudojant gyvus gyvūnus;

58.5.4. dūmais, dujomis ar ugnimi varant gyvūnus iš jų slėptuvių;

58.5.5. iš transporto priemonių, taip pat vaikant ar transporto priemonėmis numušant medžiojamuosius gyvūnus (išskyrus atvejus, kai keliuose transporto priemonės susiduria su medžiojamaisiais gyvūnais);

58.5.6. iš oro transporto priemonių;

58.5.7. iš judančių vandens transporto priemonių, varomų varikliu;

58.5.8. šviečiant iš transporto priemonių bet kokiais dirbtiniais šviesos šaltiniais;

58.5.9. naudojant naktinius, lazerinius, termovizorinius taikiklius ir jų priedus prie optinių taikiklių arba turint juos medžioklės plotuose;

58.5.10. statant kilpas gyvūnams gaudyti;

58.6. laikyti, gaminti, pirkti ar parduoti kilpas, skirtas medžiojamiesiems gyvūnams gaudyti);

58.7. medžioti neturint žymos medžiotojo biliete apie saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimo rezultatus (šis reikalavimas netaikomas 5 metus nuo teisės medžioti suteikimo), žymos apie duomenų medžiotojų sąvadui pateikimą, įrašytos ne daugiau kaip prieš vienerius metus (ši žyma neprivaloma 1 metus nuo teisės medžioti suteikimo datos);

58.8. medžioti be medžioklės vadovo, kai medžioklėje dalyvauja daugiau kaip vienas medžiotojas;

58.9. medžioti medžiokliniu ginklu, neturint su savimi galiojančio leidimo laikyti (nešiotis) ginklą ir ginklo, kuriuo medžioja, pažymėjimo (jei asmeniui jis yra išduotas);

58.10. perduoti fiziniam asmeniui priklausantį šaunamąjį ginklą kitam asmeniui (išskyrus Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo 16 straipsnio 2 dalyje numatytus atvejus) arba medžioklės plotuose – kitus medžioklės įrankius asmeniui, neturinčiam teisės medžioti

58.11. medžioti pusiau automatiniais šaunamaisiais ginklais, kurių dėtuveje telpa daugiau kaip 2 šoviniai (pusiau automatinis šautuvas, į kurių dėtuves telpa daugiau kaip 2 šoviniai, leidžiama naudoti medžioklėje, jeigu į jų dėtuves įtaisyti ribotuvai, neleidžiantys panaudoti daugiau kaip 2 šovinius);

58.12. viliojimui naudoti elektrinius, elektroninius ar magnetinius garso atkūrimo prietaisus;

58.13. gyvūnams gaudyti naudoti klijus, kablius ir kitus įrankius, priemones arba būdus, kurie Medžioklės taisyklėse neįvardinti kaip leistini;

58.14. medžiojamuosius gyvūnus akinant veidrodžiais ar kitomis priemonėmis;

58.15. medžioti apšviečiant medžioklės plotus dirbtiniais šviesos šaltiniais (išskyrus atvejį, kai medžiojami šernai tykojant);

58.16. ardyti medžiojamųjų gyvūnų urvus, namelius ir užtvankas, išskyrus atvejus, kai medžiojama su šunimis. Po medžioklės privaloma sutvarkyti iškastus urvus ir bebrų namelius (šio punkto reikalavimai netaikomi kai likviduojamos neperspektyvios bebravietės);

58.17. rinkti paukščių kiaušinius arba ardyti jų lizdus;

- 58.18. medžioti gyvūnus, kurie gelbstisi nuo potvynio, gaisro ir kitų stichinių nelaimių, taip pat dar neskraidancius paukščių jauniklius;
- 58.19. medžioti kanopinius žvėris graižtvinių ginklų neekspansyviomis kulkomis;
- 58.20. medžioti briedžius ir elnius visų dydžių šratais bei grankulkėmis;
- 58.21. medžioti visus kanopinius žvėris – lygiavamzdžių ginklų šoviniais, esant didesniam kaip 45 metrai atstumui;
- 58.22. medžioti kanopinius žvėris šoviniais, neturinčiais būtinos šaudmens energijos:
- 58.22.1. stirnas – graižtvinių ginklų šoviniais, kurių kulkos energija 100 metrų atstumu yra mažesnė kaip 1 000 džaulių;
- 58.22.2. danielius, antramečius šernus ir jauniklius – graižtvinių ginklų šoviniais, kurių kulkos energija 100 metrų atstumu yra mažesnė kaip 2 000 džaulių;
- 58.22.3. briedžius, tauriuosius elnius ir suaugusius šernus – graižtvinių ginklų šoviniais, kurių kulkos energija 100 metrų atstumu yra mažesnė kaip 2 500 džaulių;
- 58.23. medžioti ragus numetusius elninių žvėrių patinus;
- 58.24. medžioti suaugusius elninių žvėrių patinus, išskyrus briedžių ir tauriųjų elnių antramečius patinus, varant, grandine, katilu;
- 58.25. medžioti žvėris ir paukščius naudojant neatrankinius būdus, dėl kurių atitinkamų rūšių populiacijos gali išnykti vietiniu mastu arba būti labai trikdomos;
- 58.26. gaudyti medžiojamuosius gyvūnus gaudyklėmis, negalinčiomis užtikrinti, kad gyvūnas bus pagautas nesužeistas arba spąstais, kurie neatitinka selektyvaus gaudymo principo arba negarantuoja staigios pagauto gyvūno žūties;
- 58.27. medžioti paukščius tinklais ir spąstais, medžioti paukščius be šunų, išskyrus varninius paukščius;
- 58.28. pasisavinti medžioklės plotų vienetė rastus nugaišusius, per susidūrimą su transporto priemonėmis, žemės ūkio technika ar dėl kitų priežasčių žuvusius medžiojamuosius gyvūnus ar jų dalis, prieš paimant gyvūną iš radimo vietos apie tai nepranešus medžioklės plotų naudotojui ir atitinkamam Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamentui ar departamento rajono (miesto) agentūrai ir negavus atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento ar departamento rajono (miesto) agentūros leidimo pasiimti šiuos gyvūnus ar jų dalis. Jei gyvūnas paimamas apie tai nepranešus nustatyta tvarka, laikoma, kad gyvūnas paimtas neteisėtai, o jį paėmęs asmuo privalo atlyginti žalą gamtai;
- 58.29. tamsiuoju paros metu (praėjus daugiau kaip pusantros valandos po saulės nusileidimo ir likus daugiau kaip pusantros valandos iki saulės patekėjimo) medžioti sėlinant, grandine, katilu, varant ir su šunimis, išskyrus atvejus, kai su šunimi ieškoma sužeisto gyvūno;
- 58.30. nesusitarus su žemės sklypų savininkais ar valdytojais, vykdyti jų žemėje biotechnines priemones, statyti ir eksploatuoti medžioklės įrenginius, įrengti aptvarus medžiojamiesiems gyvūnams laikyti;
- 58.31. gadinti ir naikinti bokštelių, ēdžias, kitus biotechninius įrenginius ir priemones, pasisavinti laukiniams gyvūnams skirtus pašarus;
- 58.32. paimti suaugusius medžiojamuosius gyvūnus ar jų jauniklius ir laikyti nelaisvėje kitais tikslais ir sąlygomis negu numatyta Lietuvos Respublikos laukinės gyvūnijos įstatyme;“
- 58.33. šerti medžiojamuosius gyvūnus jiems neįprastu maistu, kurio jie negali rasti natūraliomis gamtinėmis sąlygomis, gyvūninės kilmės maistu ar kitais šalutiniais gyvūniniais produktais, maisto ir maisto produktų atliekomis;
- 58.34. medžiojamuosius gyvūnus, esančius gyvūnų šėrykloje ar mažesniu nei 100 metrų atstumu nuo gyvūnų šėryklos, medžioti tykojant ar sėlinant.

X. SAUGAUS ELGESIO MEDŽIOKLĖS METU REIKALAVIMAI

59. Medžiotojas privalo laikytis ginklų ir šaudmenų laikymo, saugojimo, nešiojimo ir naudojimo reikalavimų, nustatytų Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatyme (Žin., 2002, Nr. 13-467).
60. Medžioklinis ginklas išimamas iš dėklo tik atvykus į medžioklės plotus ir užpildžius medžioklei reikalingus dokumentus, užtaisomas – tik atsistojus į šaudymo vietą linijoje, atsėdus į tykojimo bokštelį ar kitą tykojimo vietą, sėlinant ar medžiojant grandine – pradėjus medžioti. Jeigu einant su užtaisytu ginklu tenka įveikti kliūtį (peršokti upelį ar kanalą, perlpti tvorą, pereiti slidų lieptą ir visais kitais atvejais, kai kyla pavojus parkristi), prieš ją įveikiant būtina išimti šovinius iš ginklo vamzdžių.
61. Prieš užtaisant medžioklinį ginklą įsitikinama, kad jo vamzdžiai neužsikimšę.

62. Medžioklinis ginklas nešiojamas arba vežiojamas be šovinio lizde ir su įjungtu saugikliu. Medžioklinis ginklas nešiojamas arba vežiojamas tik perlaužus (jei yra techninės galimybės).

63. Ne medžioklės metu medžioklinis ginklas turi būti įdėtas į dėklą, šoviniai iš medžioklinio ginklo išimti, mušamasis mechanizmas nuleistas ir, jeigu yra techninių galimybių, šautuvas turi būti išnarstytas.

64. Medžioklinis ginklas prišaudomas šaudykloje ar kitoje tam skirtoje vietoje, įsitikinus, kad nėra pavojaus žmonėms ar gyvūnams. Jei ginklas prišaudomas medžioklės plotuose, būtina užpildyti šių medžioklės plotų naudotojo išduotą medžioklės lapą.

65. Šaudamas medžiotojas privalo įsitikinti, kad šūvis nepavojingas kitiems asmenims, naminiams gyvuliams, nemedžiojamiems laukiniams gyvūnams, nepadarys žalos pastatams ar kitiems žmogaus ūkinės veiklos objektams.

66. Įtartino (silpno ar užsitęsusio) šūvio atveju būtina patikrinti ginklo vamzdį, ar nėra likusių kamščių.

67. Parkritus su medžiokliniu ginklu, būtina tuojau pat patikrinti, ar neužsikimšo ginklo vamzdžiai. Jeigu medžioklinis ginklas buvo užtaisytas, prieš tikrinant būtina išimti šovinius.

68. Jeigu paspaudus nuleistuką medžioklinis ginklas neiššauna, jį atidaryti leidžiama ne anksčiau kaip po 10 sekundžių.

69. Draudžiama per jėgą stumti šovinį į lizdą, įstrigusį šovinį būtina atsargiai išimti. Kai šovinio išimti nepavyksta, įspėjus aplinkinius, šaunama į viršų.

70. Medžioti iš bokštelių leidžiama tik tada, kai jų kopėčios, grindys, sėdynės ir kitos dalys yra tvirtos. Šaudant iš bokštelio turi būti gerai matomas šaudymo sektorius ir taikinyš. Medžiotojas privalo žinoti, kur ir koku atstumu išdėstyti kiti bokšteliai, įvertinti, ar paleistas šūvis nebus pavojingas. Prieš išlipant iš bokštelio, būtina išimti šovinius iš ginklo vamzdžių ir užmegzti kontaktą su medžiotojais, esančiais gretimuose bokšteliuose.

71. Kai medžiojama varant ir kitais medžioklės būdais, kai medžioja daugiau negu vienas medžiotojas:

71.1. kiekvienas medžiotojas turi atsistoti į medžioklės vadovo jam nurodytą vietą medžiotojų linijoje. Pasitraukti iš vietos leidžiama iki 5 metrų į kairę ar į dešinę tik išilgai medžiotojų linijos;

71.2. draudžiama pasitraukti iš medžioklės vadovo nurodytos vietos, kol nepasibaigė varymas. Varymo pabaigos ženklus prieš medžioklę arba prieš kiekvieną varymą privalo nustatyti ir visiems medžioklės dalyviams paskelbti medžioklės vadovas;

71.3. leidžiama šauti į medžiojamąjį gyvūną, pasirodžiusį iki varymo pradžios. Šaunama tik įsitikinus, kad visi greta esantys medžiotojai yra savo šaudymo vietose, o nueinantys medžiotojai – gerai matomi ir yra saugūs. Draudžiama į medžiojamuosius gyvūnus šaudyti pasibaigus varymui, išskyrus atvejį, kai pribaigiamas rastas sužeistas gyvūnas;

71.4. laukti pasirodančių medžiojamųjų gyvūnų medžiotojų linijoje leidžiama stovint arba sėdint, o šaudyti – tik stovint, išskyrus atvejį, kai šaunama iš medžioklės bokštelio, kurio kraštai, skirti ginklui atremti, yra ne žemiau nuo žemės paviršiaus kaip žmogaus ūgis;

71.5. kai medžiojama grandine, medžiotojai privalo gerai matyti greta esančius medžiotojus ir išlaikyti grandinę kuo tiesesnę, o šauti leidžiama ne mažesniu kaip 30 laipsnių kampu grandinės atžvilgiu;

71.6. pagrindinėje medžiotojų linijoje stovintis medžiotojas turi teisę šauti ne mažesniu kaip 30 laipsnių kampu nuo jos (Medžioklės taisyklių 2 priedas). Jeigu medžiotojai statomi medžiotojų linijos flanguose, pirmasis medžiotojas linijoje ir pirmasis flange turi stovėti ne arčiau kaip 50 metrų nuo pagrindinės ir flanginės linijų susikirtimo vietos, o pagrindinės linijos galuose stovintys medžiotojai gali šaudyti tik tiesiai prieš save (lygiagrečiai su flangine linija, jeigu kampas tarp pagrindinės linijos ir flango nėra status) ir į priešingą pusę nuo gretimo flango, taip pat už medžiotojų linijos, laikydamiesi 30 laipsnių kampo taisyklės. Medžiotojai, stovintys dešiniajame flange, gali šaudyti tik lygiagrečiai su pagrindine linija ir į dešinę nuo jos, o stovintieji kairiajame flange – tik lygiagrečiai su pagrindine linija ir į kairę nuo jos. Abiejuose flanguose stovintys medžiotojai gali šaudyti ir už flangų linijos. Jeigu flangų linijoje stovi daugiau kaip vienas medžiotojas, jie gali šaudyti tik laikydamiesi 30 laipsnių kampo taisyklės (Medžioklės taisyklių 3 priedas);

71.7. šauti į varovų pusėje esantį žvėrį ar paukštį leidžiama tik įsitikinus, kad šūvis bus nepavojingas varovams. Kiekvienu atveju į varovų pusę leidžiama šauti tik taip, kad kulka ar šratai įsmigtų į žemę gerai matomoje vietoje ir nekeltų pavojaus varovams;

71.8. ieškoti sužeisto medžiojamojo gyvūno leidžiama tik gavus medžioklės vadovo leidimą ir pranešus apie tai kitiems medžiotojams. Sužeisto medžiojamojo gyvūno ieškantys medžiotojai privalo žinoti, kur yra kiti medžioklėje dalyvaujantys asmenys, o prieš šūviu pribaigiant sužeistą gyvūną, būtina įsitikinti, kad prie šio gyvūno nesiartina kiti asmenys;

71.9. draudžiama varantiems medžiojamuosius gyvūnus medžiotojams neštis užtaisytus ginklus ir šaudyti į žvėris ir paukščius;

71.10. prie vingiuotų kelių ar miške be kvartalinių linijų medžioklės vadovas privalo sustatyti medžiotojus kuo tiesesne linija, kad greta stovintieji matytų arba žinotų, kur stovi kiti medžiotojai, o statomiems į šaudymo vietas medžiotojams būtina nurodyti galimas šaudymo kryptis. Medžiotojas turi užtikrinti, kad jo šūvis nepavojingas kitiems;

71.11. varovai privalo griežtai vykdyti medžioklės vadovo ir varovų vadovo nurodymus;

71.12. artėjant prie vietos, kur yra tykojantis medžiotojas, arba įtariant, kad jis gali ten būti, privalu įvairiais įmanomais būdais signalizuoti apie savo artėjimą;

71.13. medžiojant varant, grandine ar katilu ir sėlinant medžiotojai privalo ryšėti ryškios (oranžinės, raudonos, geltonos) spalvos juostas ant kepurių arba dėvėti ryškios (oranžinės, geltonos, raudonos) spalvos kepures arba liemenes.

72. Draudžiama:

72.1. *NETEKO GALIOS (2010 12 07 įsakymu Nr. D1-971).*

72.2. naudoti lygiavamzdžių medžioklinių ginklų apvaliąsias kulkas ir didesnius kaip 9 milimetrų skersmens šratus, kai medžiojama varant arba sėlinant;

72.3. neįsitikinus, kad medžioklinis ginklas neužtaisytas perduoti jį kitam medžiotojui ar jį imti iš kito medžiotojų, sunarstyto medžioklinio ginklo vamzdžius atgręžti į žmogų ar gyvūną (laukiant medžiojamųjų gyvūnų, medžioklinio ginklo vamzdžiai turi būti nukreipti į viršų arba žemyn, o medžioklės bokštelyje – tik į viršų);

72.4. šaudyti šoviniais, užtaisytais didesne parako norma už nurodytąją instrukcijoje, maišyti įvairių rūšių paraką, kamščiams naudoti degiąsias medžiagas;

72.5. remtis medžiokliniu ginklu einant per kliūtis, dėti rankas ant medžioklinio ginklo vamzdžio angos, ieškant laimikio, medžioklinio ginklo vamzdžiu ar buože sklaidyti šakas, krūmokšnius ar žolę;

72.6. smogti medžioklinio ginklo buože ar vamzdžiais pribaiigiant sužeistą žvėrį ar paukštį, traukti juos medžiokliniu ginklu iš vandens;

72.7. taikytis medžiotojų link išilgai jų stovėjimo linijos ir visais kitais atvejais į žmones, gyvulius, nemedžiojamus gyvūnus, pastatus, transporto priemones;

72.8. šaudyti, kai dėl rūko, pūgos, gausaus sniego ar lietaus, prietemos, akinančios saulės ir kitų veiksnių taikiny yra neaiškus ar nematyti, kas yra už taikinio pavojingu šūvio atstumu;

72.9. šaudyti į neatpažintą taikinį ar vietą, kurioje girdėti šlamesys;

72.10. šaudyti iš graižtvinio medžioklinio ginklo virš horizonto linijos ir kitais atvejais, kai negalima nustatyti, kur lėks kulka;

72.11. šaudyti arčiau kaip per 200 metrų nuo gyvenamųjų sodybų ir naudojamų pastatų, išskyrus atvejį, kai jų savininkai ar valdytojai tam neprieštarauja;

72.12. šauti išsyk iš kelių vamzdžių;

72.13. grandine medžioti miške ir krūmuose, taip pat kai neįmanoma išlaikyti tiesios grandinės ir užtikrinti šūvio saugumo;

72.14. medžiojant katilu, šaudyti į katilo vidų, kai šūvis kelia grėsmę medžiotojų saugumui;

72.15. medžioti iš valtios, kurioje nėra gelbėjimosi priemonių;

72.16. šaudyti iš valtios joje stovint ar irklutojo kryptimi;

72.17. šaudyti iš irklinės valtios dviem medžiotojams, išskyrus atvejį, kai, išmetus iš valtios du inkarus, iš jos medžioja du nosisukę vienas nuo kito medžiotojai;

72.18. šaudyti į plaukiojančius paukščius, išskyrus laukius, antis (tik medžiojant 11.2 punkte nurodytu būdu) ir nukritusius į vandenį sužeistus paukščius. Šaudamas į medžiojamąjį gyvūną, esantį vandens paviršiuje, medžiotojas turi užtikrinti, kad nuo vandens paviršiaus atšokę šratai nebus kam nors pavojingi;

72.19. šauti į vandens telkinio pakrantės pusę ar išilgai jos į paukščius, skrendančius žmogaus ūgio aukštyje;

72.20. lipti į valtį ar iš jos su užtaisytu medžiokliniu ginklu.

XI MEDŽIOKLĖS TAISYKLIŲ VYKDYMO KONTROLĖ

73. Medžioklės taisyklių reikalavimų laikymosi kontrolę pagal kompetenciją vykdo aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės ir policijos pareigūnai.

74. Šiurkščiais Medžioklės taisyklių pažeidimais laikomi pažeidimai, kai:

74.1. pažeidžiami Medžioklės taisyklių 58.1-58.5 punktuose nurodyti draudimai;

74.2. vengiama pasitikrinti blaivumą.

75. Medžioklėje dalyvaujantys medžiotojai aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės pareigūnų reikalavimu privalo leisti būti tikrinami neblaivumo (girtumo) ar apsvaigimo nuo psichotropinių medžiagų būsenai nustatyti. Asmuo, atsisakęs ar vengiantis pasitikrinti blaivumą ar apsvaigimo nuo psichotropinių medžiagų būseną, laikomas neblaiviu ar apsvaigusiu nuo psichotropinių medžiagų.

76. Asmenys, pažeidę Medžioklės taisykles, traukiami administracinėn, civilinėn ar baudžiamojon atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

Medžioklės Lietuvos Respublikos
teritorijoje taisyklių 1 priedas

(Akto pavyzdinė forma)

_____ (medžioklės plotų naudotojo pavadinimas)

_____ regiono aplinkos apsaugos departamento
_____ rajono (savivaldybės) agentūrai

**AKTAS
DĖL VIENO VARYMO METU SUMEDŽIOTO DIDESNIO LICENCIJUOJAMŲ
MEDŽIOJAMŲJŲ GYVŪNŲ SKAIČIAUS NEI TURIMA LICENCIJŲ ŠIEMS GYVŪNAMS
SUMEDŽIOTI**

_____ (Data)

Šis aktas surašytas patvirtinant, kad 20 _____ m. _____ d. _____ val.
_____ rajone _____ medžioklės plotų vienetu vykusioje medžioklėje, turint
_____ vnt. licencijų _____

(nurodyti tikslų licencijos pavadinimą)

sumedžioti vieno varymo metu sumedžiota _____ vnt. _____.

(nurodyti gyvūno rūšį, lytį ir amžių)

Apie šį atvejį įrašyta medžioklės lape Nr. _____.

Pastaba. Jei sumedžiojamas licencijuojamo gyvūno patinas, akte pateikiama visa informacija, kuri
pateikiama pildant Licencijos sumedžioti tauriojo elnio ar briedžio patiną atkarpą.

Medžioklės vadovas _____

(Parašas)

_____ (Vardo raidė, pavardė)

Medžioklės Lietuvos Respublikos
teritorijoje taisyklių 2 priedas

(Akto pavyzdinė forma)

_____ (medžioklės plotų naudotojo pavadinimas)

_____ regiono aplinkos apsaugos departamento
_____ rajono (savivaldybės) agentūrai

**AKTAS
DĖL SUMEDŽIOTO RAGUS NUMETUSIO STIRNOS/BRIEDŽIO PATINO, NE TO AMŽIAUS
(AMŽIAUS GRUPĖS) AR SUŽEISTO GYVŪNO**

_____ (Data)

Šis aktas surašytas patvirtinant, kad 20 _____ m. _____ d. _____ val.

_____ rajone _____ medžioklės plotų vienetė teisėtai medžiojant:

1. stirnų ir/ar briedžių pateles ir jauniklius, sumedžiotas ragus numetęs stirnos/briedžio patinas.

(kas netinka, išbraukti)

(kas netinka, išbraukti)

2. teisėtai medžiojant antramečius tauriųjų elnių ir/ar briedžių patinus, sumedžiotas ne to amžiaus

(kas netinka, išbraukti)

(amžiaus grupės) gyvūnas.

Vietoj antramečio tauriojo elnio/briedžio patino, sumedžiotas _____ tauriojo elnio/

(kas netinka, išbraukti)

(nurodyti amžių)

briedžio patinas

(kas netinka, išbraukti)

3. sumedžiotas sužeistas _____.

(nurodyti gyvūno rūšį, lytį ir amžių)

Apie šį atvejį įrašyta medžioklės lape Nr. _____.

Medžioklės vadovas _____

(Parašas)

(Vardo raidė, pavardė)

Medžioklės Lietuvos Respublikos
teritorijoje taisyklių 3 priedas

(Pranešimo pavyzdinė forma)

_____ (medžioklės plotų naudotojo pavadinimas)

_____ regiono aplinkos apsaugos departamento
_____ rajono agentūrai

PRANEŠIMAS APIE SUMEDŽIOTĄ VILKĄ

_____ (Data)

Pranešame, kad 20 _____ m. _____ d. _____ val. _____ rajone
_____ sen. _____ miško _____ kv. medžiotojas
_____ sumedžiojo vilką.
(Vardo raidė, pavardė)

Informacija apie sumedžiotą vilką:

1. vilko sumedžiojimo būdas (varant, tykojant, su vėliavėlėmis, kita _____)
(kas netinka – išbraukti)
 2. apytikslis amžius (jauniklis/suaugęs)
(kas netinka – išbraukti)
 3. lytis (patinas, patelė)
(kas nereikalinga - išbraukti)
 4. išoriniai požymiai:
Oda/kailis pažeisti niežų (taip, ne),
(kas nereikalinga - išbraukti)
- kiti aiškiai matomi fiziniai defektai _____

Informaciją pateikė

_____ (Parašas)

_____ (Vardo raidė, pavardė)